

РЕШЕНИЕ

№ 3670

гр. София, 02.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав**, в публично заседание на 01.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **3450** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), вр. с чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на Х. Х. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., роден в [населено място], Й., със съдебен адрес: [населено място],[жк], № 35, вх. А, ет. 1, ап. 3, против Решение № 2316/31.03.2022 г. на заместник - председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ – МС), с което на основание чл. 75, ал.1, т.4 от ЗУБ е отказано да му се предостави хуманитарен статут.
В жалбата са изложени доводи за нищожност на индивидуалния административен акт (ИАА), тъй като не е несъобразен с влязъл в сила съдебен акт, поради противоречието му със задължителните указания дадени с постановеното по административно дело № 9575/2019 г. по описа на АССГ Решение № 404/21.01.2021 г. На следващо място се твърди незаконосъобразност на оспореното решение. В тази връзка се поддържа, че при издаването му са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и че е издаден в противоречие с приложимия материален закон. Конкретно жалбоподателят сочи, че е нарушена разпоредбата на чл.9 от ЗУБ като аргументира, че в случая са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, като изложените от жалбоподателя факти в административното производство са избирателно отразени в оспореното решение, не са обсъдени, поради което и крайните изводи на административния орган са погрешни. Според жалбоподателя административният орган неправилно е приел, че Й. е трета сигурна страна по смисъла на закона. Моли съда да отмени Решение №

2316/31.03.2022 г. на заместник - председателя на ДАБ – МС със законните последици от това.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства и на основание чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146 АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания административен акт, намира за установено следното от фактическа страна:

Жалбата е подадена в срока по чл.87 ЗУБ, от адресат на оспорения отказ, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

Административното производство е образувано с молба вх.№ 253/02.04.2019 г. на РПЦ - [населено място] до председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), подадена от жалбоподателя, Х. Х. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., [дата на раждане] в [населено място], Й., етническа принадлежност - арабин, по вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение – неженен, с която е поискал международна закрила и хуманитарен статут. Личните данни на кандидата са установени въз основа на представени документи за самоличност - лична карта и задграничен паспорт, издадени от С.. С Решение № 4408/29.07.2019 г. на зам. председателя на ДАБ при МС (л. 93 по делото), е отказано предоставянето на международна закрила и статут на бежанец. Решението е обжалвано и с Решение № 404 от 22.01.2021 г., по адм. дело № 9575 от 2019 г. (л. 45 по делото), Административен съд - София град (АССГ) го е отменил в частта за отказ за предоставяне на хуманитарен статут. и го е изпратил на административния орган за произнасяне по молбата на Х. Х. А., в частта относно предоставяне на хуманитарен статут в Република България, при съобразяване на изложеното в мотивите на решението - да изследва предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут и обосноваване на трета сигурна страна на произход, като се обсъдят актуалните данни за положението било в страната на произход на молителя към момента, било в такава трета сигурна държава, за която е налице обосноваване предположение съгласно дефиницията на закона с обсъждане на всичките й предпоставки.

При повторното разглеждане на молбата, в частта относно искането за предоставяне на хуманитарен статут, административният орган, изследвайки предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, съгласно дадените указания и дефиницията на пар. 1, т. 9 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ се е произнесъл с оспореното в настоящото съдебно производство Решение № 2316/31.03.2022 г.

В хода на проведеното производство чужденецът е получил копие от Указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България. Видно от представеният с административната преписка Протокол за проведено интервю пред ДАБ - МС с рег. № УП1481/09.04.2019 г. (л. 108 по делото) с изявления на Х. Х. А. и приложената по делото Заповед с рег. № 5401-ПАМ-13/21.03.2019 г. (л. 107 по делото) на Гранично полицейско управление - В., МВР, чужденецът е задържан от българската полиция на ГКПП - В. при опита му да напусне нелегално Република България на 13.01.2019 г. (л. 94 по делото). Според показанията от проведеното на 09.04.2019 г. интервю, обективирани в гореспоменатия протокол, жалбоподателят е [дата на раждане] в [населено място], Й., където е живял до петгодишна възраст, докато цялото семейство не се завърнало в [населено място], С.. През 2012 г. имало голямо сражение в града, което го принудило да напусне С. и да се установи в Й.. През престоя си там е издържан от баща си.

Завършил е за социален работник - бакалавър и е започнал магистратура. Работил е като доброволец към Х. комитет. Арабин е, мюсюлманин - сунит и не е женен. Една от причините да напусне държавата си по произход и да не иска да се завърне там е нежеланието му да отбие военната си служба. Декларира, че не е получавал повиквателна за казарма, но е имал военната книжка, която е изхвърлил като е тръгнал за Й.. Войната – започналите сражения и бомбардировки в Х. през 2012 г. и отвличането на двамата му братя са причините цялото му семейство да напусне С., а жалбоподателя да се установи в Й.. Към момента на интервюто родителите му заедно с двама от братята му и сестра му се намира в Ш.. Отделно има братя в Китай и в Германия. На 27.09.2018 г. напуснал Й. и в Република България преминал легално със самолет. Притежавал виза „С“ за България, валидна от 27.09.2018 г. до 12.10.2018 г. в България е удължена за три месеца в периода от 11.10.2018 г. до 11.01.2019 г., издадена по покана на брат му, който се намира в страната. Напуснал Й., защото там животът бил труден. На младите хора от С. не било позволено да работят и не би се чувствал в безопасност, поради вероятността да го върнат обратно в С..

Х. Х. А. заявява, че не е осъждан и няма заведени дела срещу него. Не е имал проблеми с властите нито в С., нито в Й.. Арестуван е само в България при неуспешния опитът да премине границата нелегално. Декларира, че не е имал проблеми заради етническата си принадлежност и върху него не е оказвано насилие. В С. не е бил жертва на насилие, но е получавал заплахи от въоръжените групи отвлекли двамата му братя. Заявява, че не е имал конкретни проблеми заради вярата си или етническата група - арабин в нито една от двете държави, в които е пребивавал. Не се е занимавал с политика, не е членувал в политически партии или организации.

Посочва, че никога не би се върнал в С., тъй като там трябва да отслужи редовната си военна служба. Един от братята му е дезертър и в тази връзка цялото му семейство би имало проблеми в С.. В заключителната част на протокола от проведеното интервю е отразено, че интервюто е проведено на разбираем за него език, разбира смисъла на написаното и не отправя възражения по него.

С писмо рег. № М - 11232/01.10.2021 г. (л. 37 по делото) директорът на специализирана дирекция „М“ – ДАНС заявява, че не възразява да бъде предоставена закрила в Р България на лицето, регистрирано в РПЦ – С. към ДАБ-МС с вх. № 253/02.04.2019г. като Х. Х. А., [дата на раждане] в Й., в случай че отговаря на условията по ЗУБ.

Със становище рег. № УП 14811 от 04.11.2021 г. интервюиращият орган предлага на заместник - председателя на ДАБ – МС да предостави хуманитарен статут на Х. Х. А.. В докладна записка вх. № КП-1502/31.03.2022г. директорът на дирекция „Качество на процедурата за международна закрила“ в ДАБ- МС относно преглед на административната преписка, излага становище за неправилност на становище на интервюиращия орган и предложени проект на решение по отношение на прилагането на понятието „трета сигурна държава“. Излага подробни доводи в тази насока и се позовава на справка рег. № 183/18.03.2022г. относно Х. кралство Й., изготвена от дирекция „Международна дейност“ при ДАБ – МС.

С оспореното в настоящото производство Решение № 2316/31.03.2022 г. зам.-председателят на ДАБ – МС, на основание чл. 75, ал.1, т. 4, вр. с чл.9 от ЗУБ, отказва да предостави хуманитарен статут на Х. Х. А.. Приел е, че за кандидата не съществува пряка и непосредствена опасност от тежки посегателства срещу неговите живот и личност, поради наличието на въоръжен конфликт в тази страна. Изводът е

аргументиран с обстоятелствата, че чужденецът е прекарал повече от пет години на територията на Й., където е живял мирно и спокойно, без да съществува риск за сигурността му и тази на неговото семейство. Не е бил принуждаван да напуска Й., нито пък някой е искал да се завръща в С.. Направен е извод, че кандидатът е напуснал Й. единствено и само по лични и икономически причини – в търсене на по-добър живот, като не е посочил никакви основателни опасения от преследване.

След анализ на информацията в приложените справки, изготвени от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ – МС, относно обстановката в С., административният орган е приел, че обстановката по сигурността в С. е достигнала прага на всеобхватно насилие в рамките на вътрешен въоръжен конфликт, преминал в гражданска война и не може да се очаква молителят да се установи в друга част от територията на държавата, където да се ползва от закрила, която да бъде ефективна и да има траен характер. Стигнал е до извод, че причината, поради която Х. Х. А. е напуснал С. през 2013 г. е съществуващата опасност от тежки посегателства срещу неговите живот и личност поради наличието на въоръжен конфликт в тази страна. Приел е обаче, че с оглед установените факти, тази опасност не е непосредствена, тъй като чужденецът е прекарал следващите пет години от живота си на територията на Й., където е живял съвсем мирно и спокойно, завършил е университет – бакалаварска степен, без да съществува риск за сигурността му и тази на неговият баща, не е бил принуждаван да напуска Й. или да се завръща в С.. Приел е, че Й. представлява „трета сигурна държава“ по смисъла на §11, т.9 от ДР на ЗУБ, поради което не са налице предпоставките на чл. 9, ал.1, т.3 от ЗУБ и за него не съществува реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл.9, ал.1-3 ЗУБ при завръщането му в Й., поради което е приел и искането за предоставяне на хуманитарен статут за неоснователно. Обосновал е извод, че не са изпълнени предпоставките по чл. 9 ЗУБ и на основание чл. 75, ал. 1, т. 4, вр. чл. 9 ЗУБ е постановил отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Като част от административната преписка са представени справки, изготвени от дирекция “Международна дейност” на ДАБ - МС, вх. № МД-152/09.03.2022 г. относно положението на чужденците търсещи международна закрила в Сирийската арабска република и актуалното положение в страната, както и справка от дирекция “Международна дейност” на ДАБ - МС, вх. № № МД-183/18.03.2022 г., относно издаването на документи за временна закрила в Х. кралство Й., които са подробно обсъдени от административния орган.

От така приетото за установено, настоящият съд прави следните правни изводи:

Съдът счита за неоснователни доводите на жалбоподателя за нищожност на обжалвания административен акт, поради противоречие със задължителните указания на съда, дадени в решението по адм.д. № 9575/2019г. на АССГ. В решението си административният орган е изследвал предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут и е обсъдил актуалните данни за положението в страната на произход на молителя, отразени в справка с рег. № МД-152/09.03.2022г. и в трета сигурна държава – Й., съгласно справка рег. № МД183/18.03.2022г.

Решението е постановено от компетентен административен орган - зам. председателя на ДАБ при МС, на когото със заповед № РД 05-227/30.03.2022 г., на осн. чл. 52 от ЗУБ, председателят на ДАБ – МС е делегирал правомощията си по чл. 48, ал. 1, т. 1 от ЗУБ.

Заповедта е издадена в писмена форма, при спазване на

административнопроизводствените правила, при правилно прилагане на материалния закон и в съответствие с неговата цел.

От приетите и неоспорени по делото доказателства се установява, в процедурата не са нарушени чл. 75, ал. 2, изр. 1 ЗУБ, както и материалноправната разпоредба на чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ.

Наред с това, самото интервю е протекло при стриктно спазване на процедурите, регламентирани в закона и приложимата европейска директива - проведено е лично интервю с молителя, в присъствието на преводач. По време на интервюто му е предоставена възможност да изложи съображенията си за предоставяне на международна закрила пред лице, което има правомощия по силата на националното право за провеждането на подобно интервю. Оспорващият е подписал протокола, като текста е бил преведен на разбираем за него език, отново с помощта на преводач.

Съдът намира за правилна преценката на административния орган, че предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ не са налице. Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция; 2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

Член 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е изцяло в синхрон с чл. 15 б. "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. (отм. с Директива 95/2011/ЕО) относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци и като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила. Със свое Решение от 17.02.2009 г. по дело № С- 465/07/Meki Elgafaji and Noor Elgafaji vs Straatssecretaris van Justitie/, по отправено от холандска страна преюдициално запитване за приложението на чл. 15 б. "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета, Съдът на Общността (приложимо и по отношение на действащата вече Директива 95/2011) се постановява, че въпросната норма следва да се тълкува в смисъл, че: 1. съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателства, че той представлява специфична цел, поради присъщи на неговото лично положение елементи; и 2. съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държавата- членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилното лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхна територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи.

Между страните няма спор, а и от представената справка от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ – МС с вх. № МД-152/09.03.2022 г. (л. 21 по делото) относно общото положение и актуалната политическа и икономическа обстановка в С. се установява, че в страната на произход С. съществуват

проблеми, свързани с правата на човека, които включват незаконни или произволни убийства от страна на правителството, включително извършвани с многократно употреба на химическо оръжие като хлор и други вещества; насилствени изчезвания, изтезания, включително такива включващи сексуално насилие; произволно задържане; тежки и животозастрашаващи условия в затворите, включително отказ от медицинска помощ; произволна или незаконна намеса в неприкосновеността на личния живот; неоправдани ограничения на свободата на изразяване, включително ограничения на печата и на достъпа до интернет, цензуриране на сайтове; незаконно набиране и използване на деца-войници от правителството и от други въоръжени участници; трафик на хора и др. Безнаказаността остава всеобхватна и дълбоко заложенa в силите за сигурност, разузнаването и други правителствени служби. В справката е посочено, че се съобщава за хиляди достоверни случаи на държавни органи, които участват в чести злоупотреби, за да накажат възприемани за опоненти лица, има значителен брой съобщения за насилие над деца от страна на правителствени агенти. Поради икономическото състояние в страната за обикновените сирийци е невъзможно да се снабдят с храна, лекарства и осигурят други основни потребности. Посочено е, че по информация от материал от сайта на Световната банка, конфликтът в С. продължава да предизвиква почти невъобразима степен на разрушение върху живота на сирийския народ и върху сирийската икономика. В нормата на чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ е предвидено, че при произнасяне по молбата за статут се преценяват всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с трети държави. Това изискване е изпълнено, тъй като административният орган е извършил преценка на всички факти и обстоятелства, свързани с държавата по произход на лицето, търсещо закрила, конкретно предоставяне на хуманитарен статут. Съгласно общото правило на чл. 35 от АПК, решението е издадено при изясняване на обстоятелствата от фактическа страна. Датата, към която следва да се преценява ситуацията в държавата на произход по отношение наличието на обстоятелствата по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ е датата, когато административният орган се произнася по случая. В тази връзка, с докладна записка вх. № КП-1322(1)/13.08.2021 г. (л. 43 по делото), директорът на дирекция „Качество на процедурата за международна закрила“ е изискал актуални справки за ситуацията в С. и И., които са съобразени при постановяване на обжалваното решение. Конкретно настъпилите по-късно събития на територията на страната по произход и страната - „трета сигурна държава“.

На основание чл. 21, т. 8 от Устройствения правилник на ДАБ при МС, дирекцията събира, поддържа и актуализира база данни за държави по произход и за трети сигурни държави, включваща обща географска, политическа, икономическа и културна информация, информация за правната уредба и за спазването на правата на човека. Приетите по делото справки са изготвени от компетентен орган, в кръга на правомощията му, представляват официални писмени документи и обвързват съда да приеме за доказани фактите, удостоверени с тях, ако същите не се оборват чрез други надлежни доказателства, каквито в случая не се представят, нито се сочи техният

източник, за да се събират.

Следователно е установено, че в С. е налице "вътрешен въоръжен конфликт" по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, който е до степен на безогледност и/или повсеместност, т.е. обхваща цялата територия на тази страна, както и живота, и здравето на всеки граждан намиращ се на тази територия сам по себе е изложен на реален риск от посегателство.

Въпреки това обаче, както правилно е отбелязал ответникът в обжалваното решение, конкретната бежанска история на жалбоподателя следва да бъде разгледана в светлината на чл. 75, ал.2 от ЗУБ, съгласно който при произнасяне по молбата за международна закрила се преценяват всички относими факти, декларации или документи, свързани с възможността да се ползва от закрилата на друга държава, чието гражданство би могъл да придобие.

По данните от справка рег. № МД-183/18.03.2022г. относно Х. кралство за Й. не съществуват сериозни основания да се смята, че гражданско лице, върнато в страната или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си там се излага на реална опасност да претърпи тежки посегателства, като съществува реален риск за неговия живот и сигурност. В случая следва да се има предвид, че жалбоподателят е пребивавал необезпокоявано повече от 5 години в Й.. Има издадени документи, никой не го е гонил или преследвал. Учил е в университет. Работил е в Х. комитет. По собствено желание е напуснал Й. и не е бил принуждаван да се завърне в С..

Като е съобразил информацията, налична в приложените по делото справки, изготвени от дирекция „Международна дейност“ при ДАБ – МС, зам.-председателят на ДАБ е стигнал до правилният извод, че Й. представлява „трета сигурна държава“. Съгласно легалната дефиниция, дадена в §1, т.9 от ДР на ЗУБ, „трета сигурна държава“ е държава, различна от държавата по произход, в която чужденецът, подал молба за предоставяне на хуманитарен статут, е пребивавал и няма основания да се опасява за живота или свободата си поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение; е защитен от връщане до територията на държава, в която съществуват условия за преследване и застрашаване на правата му; не е изложен на опасност от преследване или тежко посегателство, като изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; съществува възможност да поиска статут на бежанец и при предоставянето му да се ползва от международна закрила като бежанец и са налице достатъчно основания да се смята, че ще бъде допуснат до територията на тази държава.

От представените справки за Й. се установява, че Регламентът за временна закрила предоставят силна правна рамка за легален престой и достъп до права и услуги за лица, нуждаещи се от международна закрила, включително достъп до образование, здравни грижи и социални услуги, след регистрация пред съответните органи. Властите в страната работят в сътрудничество с ВКБООН. Й. се явява трета сигурна страна за жалбоподателя и с оглед разясненията дадени в представените от ВКБООН правни съображения относно връщането на лица, търсещи международна закрила. Допълнително, както е посочено в справка на Дирекция „Международна дейност“

„меморандумът за разбирателство от 1998 г., подписан между ВКБООН и правителството, очертава основните принципи на международната закрила и позволява на търсещите убежище да останат в Й. до определяне на статута на бежанец (Рч50). (...) Меморандум(ът) (...), подновен през 2014 г., съдържа определението за бежанец, потвърждава придържането към принципа на забрана за връщане и позволява на признатите бежанци максимален престой от една година, като през този период ВКБООН трябва да намери дълготрайно решение за тях. Срокът може да бъде подновен и правителството обикновено не принуждава бежанците да се връщат в страната си на произход." Няма основания да се счита, че сирийският гражданин няма да бъде допуснат обратно на територията на Й.. Правителството на страната продължава да приема сирийски бежанци в страната като съгласно горепосочената справка „в сряда, 29 септември 2021 г., Й. отваря напълно „Насиб Д.“, главния си граничен пункт със С., за да подпомогне затруднените икономики след натиска на арабските държави да реинтегрират страна, която са избягвали по време на продължилата десетилетие война. В случая понятието е приложено след направена индивидуална преценка на случая на Х. Х. А., който повече от пет години е пребивавал и живял легално в страната и е напуснал по собствено желание (по покана от брат си, пребиваващ в Република България). Налице е изискващата се връзка между кандидата и третата страна - Й., въз основа на която връщането в тази страна ще бъде основателно. В случая сирийският гражданин, може да се завърне в Й. и да продължи обучението и живота си там. Решението на зам.-председателя на ДАБ е взето след проведено лично интервю и задълбочено изследване на личното положение на кандидата в тази трета страна.

В тази връзка, доводът, че по делото не е било доказано, че държавата Й. представлява „трета сигурна държава“ по смисъла на ЗУБ не се споделя от настоящия състав. Административният орган няма задължение да събере всички възможни доказателства по преписката, а да събере достатъчно такива, които да мотивират издаденото волеизявление. От страна на оспорващия не са били представени никакви насрещни доказателства в защита на неговата теза. В този смисъл е и решение № 3508 от 08.04.2021г. по адм.д. № 1331/2021г. на ВАС.

Административният орган е изпълнил задължението си за задълбочено и всестранно установяване на релевантните факти, а именно извършил е проверка доколко е налице опасност от преследване или реална опасност от тежко посегателство, обсъдил е актуалната обстановка в страната по произход и в Й., като данните от справките на ДАБ съвпадат с отразеното в решението. Изводите на председателя на ДАБ-МС, че Й. е трета сигурна държава, поради което по отношение на жалбоподателя не са налице причини от хуманитарен характер или други основания, предвидени в действащото законодателство, които могат да обосноват предоставянето на хуманитарен статут по реда на чл. 9 от ЗУБ, са правилни и законосъобразни.

С оглед изложеното и като е приел, че не са налице основания по чл. 9 ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут на оспорващия, административният орган е постановил правилно и законосъобразно решение. Последното

мотивиращ извод за неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, I отделение, 65-и състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. Х. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., против Решение № 2316/31.03.2022 г. на заместник - председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: